

והוא ימשל בך ולאדם אמר כי
שמעית לקול אשיתך ותאכל מן העץ אשר צויתך
לאמר לא תאכל ממנו ארורה האדמה בעבורך
בעצבון תאכלנה כל ימי חייך וקוץ ודרדר תצמיח
לך ואכלת את עשב השדה בזעת אפיק תאכל
לחם עֵד שׁוֹבֵךְ אֵל הָאֲדָמָה כִּי מִמֶּנָּה לִקְחֹת כִּי עֲפָר
אֶתָּה וְאֵל עֲפָר תִּשׁוּב וַיִּקְרָא הָאֲדָם שֵׁם אִשְׁתּוֹ חַוָּה
כִּי הוּא הִיְתָה אִם כָּל חַי וְעֹשֶׂי יְהוָה אֱלֹהִים לָאָדָם
וּלְאִשְׁתּוֹ כַּתְּנוֹת עֹר וְיִלְבָּשֶׁם

ויאמר יהוה אלהים הן האדם היה כאחד ממנו
לדעת טוב ורע ועתה פן ישלח ידו ולקח גם מעץ
החיים ואכל וחי לעלם וישלחו יהוה אלהים מגן
עֵדֶן לְעַבְדֵי אֶת הָאֲדָמָה אֲשֶׁר לִקְחָה מִשָּׁם וַיִּגְרֶשׁ
אֶת הָאָדָם וַיִּשְׁכַּן מִקֶּדֶם לְגֵן עֵדֶן אֶת הַכַּרְבִּים
וְאֶת לְהֵט הַזָּרֵב הַמִּתְהַפֵּכֶת לִשְׁמֹר אֶת דֶּרֶךְ עֵץ
הַחַיִּים וְהָאָדָם יָדַע אֶת חַוָּה

אשתו ותהר ותלד את קיץ ותאמר קניתי איש את
יהוה ותסוף ללדת את אחיו את הבל ויהי הבל
רעה צאן וקיץ היה עבד אדמה ויהי מקץ ימים
ויבא קיץ מפרי האדמה מנחה ליהוה והבל הביא
גם הוא מבכרות צאנו ומזלבהן וישע יהוה אל
הבל ואל מנחתו ואל קיץ ואל מנחתו לא שענה
ויחזר לקיץ מאד ויפלו פניו ויאמר יהוה אל קיץ
למה חזרה לך ולמה נפלו פניך הלוא אם תיטיב
שאת ואם לא תיטיב לפתח חטאת רבץ ואלו
חשולתו ואתה תמשל בו ויאמר הילל אל הבל